

# РЕШЕНИЕ

№ 26868

гр. София, 12.12.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов**

**Стоян Тонев**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9194** по описа за **2024** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр.с чл. чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Н. Д. С., чрез адв.И. Ю. срещу Решение № 2680/06. 06.2024 година, постановено по анд № 4114 / 2023 година по описа на СРС, 97 състав.

С решението СРС е потвърдил Заповед за задържане на лице рег. № 513зз-368/28.02.2023г., издадена от инспектор К. Н. в 01 група, 07 сектор, ОПКП-СДВР, с която заповед касаторът Н. С. е бил задържан за срок до 24 часа на основание чл. 72,ал.1, т.1 от ЗМВР.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че оспорената заповед е законосъобразна, тъй като липсват данни за каквато и да е съпричастност на С. към извършено престъпление, които да обосновават налагането на административната мярка по чл.72 от ЗМВР. Иска се отмяна на Решението и присъждане на разноски В съдебно заседание, касаторът– Н. Д. С., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по изложените в нея съображения.

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Заповедта за задържане е издадена от Полицейски орган-инспектор 01 група, 07 сектор, ОПКП- СДВР. Всички призовки и конституирането на ответника по жалбата пред СРС са изпратени до физическото лице К. Н., което е недопустимо. Самото физическо лице, издало Заповедта за задържане, не може да бъде конституирано като ответник по жалбата в този вид административно-наказателни дела.

Задържането за срок от 24 часа на някое от основанията по чл.72, ал.1 ЗМВР, представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 ЗАНН, която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие / решение № 363 от 10.01.2019 г. по адм. д. № 8006/2017 г., V отд. на ВАС, решение № 1145 от 29.01.2019 г. по адм. д. № 7989/2017 г., V отд. на ВАС/. Оспореното пред СРС задържане от полицейски орган е уредено в чл.72 ЗМВР в Част II, Глава Пета на ЗМВР. Актът, с който се налага административната принуда - задържане от полицейски орган, има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, а производството по неговото обжалване се развива по реда на чл.145-178 АПК. Касае се за властническото волеизявление на орган на държавно управление (полицейски орган), издадено въз основа и в рамките на закона (чл.72 ЗМВР), което едностранно предизвиква правни последици и което при необходимост може да бъде приведено в изпълнение с помощта на държавната принуда. В разпоредбите на чл.72 ЗМВР не е уредено субсидиарно приложение на ЗАНН, съответно на НПК. Т. не следва и от чл.84 ЗАНН, тъй като не се касае за определяне разноски на свидетели или за разглеждане на жалба срещу наказателно постановление. Съгласно чл.72, ал.4 от ЗМВР задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд.

Видно е, че по тези дела, следва да бъде конституиран съответният полицейски орган, който е издал Заповедта за задържане, а не физическото лице в лично качество, което на практика е сторил СРС, като и в протоколите от с.з. е записано: “ответник К. Н.“. Недопустимо е да се конституира физическо лице, дори и защото то не може да отговаря за разноски/ възниква въпросът как при евентуален различен изход на делото, тоест ако СРС бе отменил заповедта и присъдил разноски, как би осъдил физическото лице, което обаче действа в качеството на орган, издало съответния акт, да понесе лично разноски по делото и да ги заплаща от собствения си бюджет, а не от бюджета на органа, към който се числи, още повече, че самото физическо лице не участва в процеса, за да брани свои лични права и интереси/. Освен

това, обстоятелството, че Заповедта е издадена от Полицейски орган/ като длъжността се е заемала от определено физическо лице, не води до извод, че именно това физическо лице следва да бъде конституирано в лично качество. Преценката дали Заповедта е издадена от компетентен орган/ съответно на това дали лицето, издало Заповедта за задържане към датата на издаването ѝ е заемало съответната длъжност/ не води до извод , че следва да бъде конституирано физическото лице, издало Заповедта за задържане, тъй като ако същото напр. престане впоследствие да осъществява тази длъжност, то тогава по логиката на СРС би следвало да се прекрати производството по делото, тъй като физическото лице вече е престанало да бъде полицейски орган. СРС е следвало да конституира надлежната страна в процеса като ответник, именно Полицейския орган -инспектор 01 група, 07 сектор, ОПКП-СДВР, а не физическото лице К. Н.. Конституирането и призоваването на физическо лице, вместо орган, издал Заповедта за задържане, води до недопустимост на съдебното решение и предпоставя обезсилването му / с оглед Тълкувателно постановление от 28.04.2023 година на ВАС и ВКС/, а делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да призове надлежната страна в процеса- именно Полицейския орган -инспектор в ОПКП- СДВР, да изложи конкретни и ясни мотиви- относно това Заповедта издадена ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, при издаването и спазени ли са процесуално правните и материалноправните разпоредби. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разностите в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

**Р Е Ш И:**

ОБЕЗСИЛВА РЕШЕНИЕ № 2680/06. 06.2024 година, постановено по анд № 4114 / 2023 година по описа на СРС, 97 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪДЕБЕН СЪСТАВ НА СРС.

Решението не подлежи на обжалване.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ:1.**

2